

ODVJETNIK HRVOJE KUPREŠAK

MEŠTROVIČEV TRG 2, HR-10 000 ZAGREB

EMAIL: odvjetnik.hkupresak@gmail.com

**TROŠKOVNIK
HOLDING VINODOL d.o.o. (u stečaju)**

1. **Predmet: RADEK-GRADNJA d.o.o. c/a 1. IVICA HARTEK i 2. HOLDING VINODOL d.o.o. (u stečaju)**, Trgovački sud u Zagrebu, predmet broj: P-1577/2018, radi: utvrđenja ništetnosti upisa:

- Pristup ročištu održanom dana 04.12.2018.g. 6.070,00 kn

2. **Predmet: HOLDING VINODOL d.o.o. (u stečaju) c/a ANTON MILAT**, Trgovački sud u Rijeci, predmet br. P-502/2018, radi: naknade štete, Vps: 812.000,00 kn

- Pristup ročištu održanom dana 25.10.2018.g. 8.000,00 kn

- Pristup ročištu održanom dana 24.01.2019.g. 8.000,00 kn

3. **Predmet: HOLDING VINODOL d.o.o. (u stečaju) c/a ŽELJKO KOMADINA**, Trgovački sud u Rijeci, predmet broj: P-96/2019, radi: ništavosti ugovora o zalogu, Vps: 10.000,00 kn

- **Sastav tužbe**

750,00 kn

Ukupno:

22.820,00 kn

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Emi Brdovčak, u pravnoj stvari tužitelja HOLDING VINODOL d.o.o. u stečaju Zagreb, Tratinska 27, OIB: 34179890743, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Miočinović, odvjetnik u Samoboru, Trg kralja Tomislava 15, protiv tuženika 1. Dragice Mavrović iz Rijeke, Mrkopaljska 34, OIB: 19538334310, koju zastupa Jelena Majstorović, odvjetnica u Rijeci, Sokol kula 6, i 2. Ivanka Ukalović iz Rijeke, Kurirski put 18/3, OIB: 12093898734, koju zastupa Ružica Spasojević, odvjetnica u Rijeci, Sokol kula 6, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 8. studenoga 2018. u prisutnosti punomoćnika tuženika, 14. prosinca 2018. objavio je i

presudio je

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se osnovanost osporavanja tražbine u iznosu od 25.564,80 EUR-a u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan uplate i zalogu upisanog 6. srpnja 2007. u korist Mašine Šime, Novi Vinodolski, Bribirska cesta 42, z.k.ul. 5658 k.o. Novi, pod brojem Z-664/07, kč.br. 16521/16, etaža 20, stan broj 17, potkrovlje, površine 36,69 m² i sada njegovim zakonskim nasljednicama 1. Dragice Mavrović iz Rijeke, Mrkopaljska 34, OIB: 19538334310, i 2. Ivanka Ukalović iz Rijeke, Kurirski put 18/3, OIB: 12093898734.

2. Utvrđuje se osporenim pravo na kupovninu u ovršnom postupku broj Ovr-3722/16, Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Crikvenici, prvo upisanom razlučnom vjerovniku Šime Mašina, Novi Vinodolski, Bribirska cesta 42 i sada njegovim zakonskim nasljednicama 1. Dragice Mavrović iz Rijeke, Mrkopaljska 34, OIB: 19538334310 i 2. Ivanka Ukalović iz Rijeke, Kurirski put 18/3, OIB: 12093898734.

3. Nalaže se tuženicama 1. Dragice Mavrović iz Rijeke, Mrkopaljska 34, OIB: 19538334310, i 2. Ivanka Ukalović iz Rijeke, Kurirski put 18/3, OIB: 12093898734, da tužitelju naknade trošak parničnog postupka zajedno s kamatom koja teče od donošenja prvostupanjske presude do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku od osam dana."

II. Nalaže se tužitelju HOLDING VINODOL d.o.o. u stečaju Zagreb, Tratinska 27, OIB: 34179890743, naknaditi tuženoj 1. Dragici Mavrović iz Rijeke, Mrkopaljska 34, OIB: 19538334310, trošak parničnog postupka u iznosu od 9.375,00 kn (slovima: devet tisuća tristo sedamdeset i pet kuna), u roku od 8 dana.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika 1. za naknadu troškova postupka na ime sudskih pristojbi u visini od 2.232,67 kn.

Obrazloženje

Tužitelj je u tužbi podnesenoj ovom sudu 20. ožujka 2018. naveo kako je rješenjem ovog suda od 8. ožujka 2018. upućen u roku od osam dana protiv razlučnog vjerovnika Šime Mašina odnosno njegovih zakonskih nasljednica (tužene 1. i 2.) pokrenuti parnicu radi osporavanja tražbine i zasnovanog prava zaloga iz izreke ove presude. Naime, na ročištu za diobu kupovnine u stečajnom postupku koji se vodi nad stečajnim dužnikom HIT – MARINA d.o.o. Novi Vinodolski u stečaju, održanom 28. veljače 2018., ovdje tužitelj osporio je tražbinu i zasnovano pravo zaloga u korist Šime Mašina odnosno njegovih zakonskih nasljednica (ovdje tuženih). Razlog osporavanja tražbine i zasnovanog prava zaloga tužitelj pronalazi u činjenici što je Šime Mašina sklopio osnovni ugovor – ugovor o depozitu s Antonom Milatom i Branislavom Brozičevićem koji u naravi predstavlja ugovor o zajmu u stranoj valuti, a koji je proglašen ništetnim pravomoćnom presudom Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Crikvenici. Kako je ugovor o zalogu akcesorne prirode u odnosu na predmetni ugovor o zajmu (depozitu) koji je sklopljen između navedenih stranaka, a koji je utvrđen ništetnim, ta ništetnost povlači za sobom ništetnost oba ugovora (i o zajmu i o zalogu). Zato Šime Mašina i njegovi nasljednici ne mogu imati tražbinu temeljem ugovora o zalogu. Slijedom navedenog, tužitelj je predložio donošenje presude iz izreke.

U odgovoru na tužbu tužena 1. je predložila da sud odbaci tužbu ukazujući na to da je stečajni sud dužan sam u stečajnom postupku ispitati opravdanost osnovanosti osporavanja namirenja razlučnih vjerovnika (a kako proizlazi iz odluke Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-6289/17). Navela je kako tužitelj nije ovlašten pozivati se na razloge pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika jer za tužbu kojom zahtjeva utvrđenje ništetnosti pravnih radnji nema odobrenje stečajnog suca. Konačno, tužitelj je prekludiran u podnošenju ove tužbe jer je od otvaranja stečajnog postupka protekao rok od dvije godine iz čl. 141. st. 3. Stečajnog zakona. Tužena 1. osporila je tvrdnju da je zajam ugovoren u stranoj valuti te da bi ugovor o zajmu, odnosno ugovor o zalogu bili ništetni.

U odgovoru na tužbu tužena 2. iznijela je iste prigovore kao i tužena 1.

U nastavku postupka stranke su ustrajale kod svojih navoda.

Tužitelj je naveo da je presudom Općinskog suda u Crikvenici, poslovni broj P-367/13 utvrđen ništetnim ugovor o depozitu – štednom ulogu i zalogu napominjući da ništetnost tog ugovora predstavlja prethodno pitanje u ovom postupku.

Tuženice su isticale da navedenom presudom Općinskog suda u Crikvenici na koju se pozivao tužitelj nije utvrđena ništetnost u odnosu na ugovor sklopljen između stranaka ovog postupka. Posebno su ukazivale na to kako tužitelj u spis nije dostavio ugovor niti se pozvao na ništetnost ugovora koji bi bio sklopljen između Hit marine d.o.o. Novi Vinodolski u stečaju i Šime Mašina kao pravnog prednika ovdje tuženih.

Sud je izveo dokaze uvidom u presudu i rješenje Općinskog suda u Crikvenici poslovni broj P-367/13 i presudu i rješenje Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-1874/2014-2 od 4. listopada 2016.

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. Zakona o parničnom postupku – „Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Neosnovano su tužene tijekom postupka ukazivale na to da je stečajni sud dužan sam u stečajnom postupku ispitati opravdanost osnovanosti osporavanja namirenja razlučnih vjerovnika. Naime, odredbom čl. 124. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13 i 93/14; dalje: OZ) propisano je da sud nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određuje ročište za diobu kupovnine na koje, osim stranaka, poziva i osobe koje prema stanju spisa i prema podacima iz zemljišne knjige polažu pravo na namirenje iz tog iznosa. Na ročištu za diobu kupovnine raspravlja se o tražbinama koje se imaju namiriti iz kupovnine. Osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može, ako to utječe na njezino namirenje, najkasnije na ročištu za diobu kupovnine, drugoj takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja (čl. 117. OZ-a). Sud je dužan u stečajnom postupku sam ispitati opravdanost zahtjeva stečajnog upravitelja za namirenje troškova vezanih za prodaju predmeta razlučnog prava, koji se sukladno odredbi čl. 254. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) u vezi sa čl. 248. SZ-a prvi namiruju iz ostvarene kupovnine. Međutim, ako postoji spor o nositelju razlučnog prava, odnosno o tražbini osiguranoj razlučnim pravom, a osnovanost osporavanja ne proizlazi iz javne isprave ili privatne isprave koja ima značenje javne isprave ili iz pravomoćne presude, sud će osobu koja je osporila tražbinu, sukladno odredbi čl. 118. st. 1. OZ-a uputiti u parnicu. Na taj način postupio je i sud u stečajnom postupku nad dužnikom HIIT – MARINA d.o.o. Novi Vinodolski u stečaju te je rješenjem od 8. ožujka 2018. uputio tužitelja pokrenuti parnicu protiv ovdje označenih tuženika, što je tužitelj u konkretnom slučaju i učinio. Zato se ovdje ne radi o pogrešnoj uputi stečajnog suda.

U odnosu na navode tuženih kojima ističu da tužitelj nema odobrenje stečajnog suda za podnošenje zahtjeva za utvrđenje ništetnosti pravnih radnji te da je prekludiran u podnošenju ove tužbe jer je od otvaranja stečajnog postupka protekao rok od dvije godine iz čl. 141. st. 3. SZ-a, napominje se prije svega da se ovdje ne radi o tužbi radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji iz čl. 212. SZ-a za koju bi tužitelju trebalo odobrenje stečajnog suda. Ovdje se radi o tužbi radi utvrđenja osnovanosti osporavanja koja je podnesena sukladno čl. 118. OZ-a, a prema rješenju stečajnog suda. Podredno se napominje, a čak i da se radi o tužbi radi utvrđenja ništetnosti pravne radnje, da za takvu tužbu tužitelju ne bi trebalo odobrenje stečajnog suda jer je takvo odobrenje propisano za tužbu radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji sukladno čl. 212. SZ-a. Ništetnost se može isticati uvijek i bez odobrenja.

U ovoj pravnoj stvari je, prema tužiteljevim tvrdnjama ništetnost ugovora o depozitu koji je sklopljen između Antona Milata i Branislava Brožićevića, a koji ugovor u naravi predstavlja ugovor o zajmu i na temelju kojeg ugovora je prema njegovim tvrdnjama zasnovano založno pravo na nekretninama stečajnog dužnika Hit – marina d.o.o. u stečaju, prethodno pitanje o kojem ovisi pravo na namirenje založnih vjerovnika – sljednika iza Šime Mašina, iz nekretnina stečajnog dužnika. Tužitelj je isticao da je Šime Mašina, osnovni ugovor i to ugovor o depozitu sklopio s Antonom Milatom i Branislavom Brožićevićem, da taj ugovor predstavlja ugovor o zajmu u stranoj valuti koji je proglašen ništetnim pravomoćnom presudom Općinskog suda u Crikvenici poslovni broj P-367/13 te da je ugovor o zalogu (na temelju kojeg je osnovano založno pravo u korist Šime Mašina na nekretnini stečajnog dužnika), kao akcesoran ugovor u odnosu na predmetni ugovor o zajmu, također

ništetan te da zato Šime Mašina, tj. njegove sljednice svoju tražbinu ne mogu namirivati iz nekretnine stečajnog dužnika te da nisu nositelji osigurane tražbine (zbog čega da je njegovo osporavanje te tražbine osnovano).

U svrhu dokazivanja svojih navoda, tužitelj je predlagao da se izvrši uvid u presudu Općinskog suda u Crikvenici poslovni broj P-367/13, koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Rijeci, poslovni broj Gž-1874/14 te je predložio da se saslušaju Anton Milat i Branislav Brožićević.

Iz navedene presude (list 25 do 42 spisa), proizlazi da je utvrđen ništetnim ugovor o zajmu od 23. travnja 2002. sklopljen između Marije Kovačić iz Zagreba kao zajmodavca i i Antona Milata kao zajmoprimca, a koji je ugovor na strani zajmoprimca zaključen po punomoćniku Branislavu Brožićeviću i čiji je predmet zajam u visini od 50.000,00 Eura. Predmetna presuda potvrđena je presudom Županijskog suda u Rijeci poslovni broj Gž-1874/2014-2 od 4. listopada 2016. Iz navedene presude ne proizlaze točnim i osnovanim tvrdnjama tužitelja i njegovi činjenični navodi iz tužbe. Predmetna presuda i ugovor o zajmu o kojem se tom presudom odlučivalo ne odnosi se na stranke ovog postupka. Iz predmetne presude ne proizlazi ni da se ona odnosi na ugovor o depozitu koji je prethodio ugovoru o zalogu na temelju kojeg je pravni prednik ovdje tuženih upisao svoje založno pravo na nekretnini stečajnog dužnika. Tužitelj do zaključenja glavne rasprave u spis nije dostavio ugovor o zajmu na čiju se ništetnost poziva, niti je dostavio ugovor o zalogu kao akcesoran ugovor tom ugovoru. Naime, tužitelj je nakon zaključenja glavne rasprave, podneskom od 26. studenoga 2018. u spis dostavio ugovor o zalogu nekretnina sklopljen između Šime Mašina i Hitkomerc d.o.o. Novi Vinodolski, međutim, navedeni ugovor ovaj sud nije uzeo u obzir prilikom ocjene dokaza jer se sve činjenice i svi dokazi u parničnom postupku moraju iznijeti najkasnije na pripremnom ročištu, a u iznimnim slučajevima i tijekom glavne rasprave, ali svakako prije njezina zaključenja (čl. 299. st. 1. do 3. ZPP-a). Kako je ovaj dokaz istaknut nakon zaključenja glavne rasprave, sud taj dokaz nije uzeo u obzir prilikom donošenja odluke.

Naime, sud u parničnom postupku odlučuje u granicama zahtjeva kojeg su postavile stranke i u granicama njihovih činjeničnih navoda sukladno čl. 2. ZPP-a, osim u slučaju iz čl. 7. st. 2. ZPP-a (ako posumnja da stranke raspolazu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati, a što ovdje nije slučaj). U okviru predloženih dokaza sud odlučuje o postojanju, odnosu nepostojanju činjenica na koje se stranke pozivaju. U suštini, u postupku pred sudom utvrđuje se tzv. „stranačka istina“. U tom kontekstu, podredno se napominje da činjenica što sud na ništetnost pazi po službenoj dužnosti sukladno odredbi čl. 327. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO) ne znači da je sud dužan samoinicijativno provoditi dokaze radi utvrđenja ništetnim određenog ugovora i u tom smislu pribavljati isprave (ugovor) kako bi se utvrdio njegov sadržaj. Suprotno tome, sud može u okviru dostavljenog ugovora (ili druge isprave) po službenoj dužnosti utvrđivati postojanje razloga ništetnosti, ali u ovom slučaju sud navedeno nije mogao ispitati jer tužitelj koji se na ništetnost pozivao, taj ugovor nije dostavio u spis u za to predviđenom stadiju postupka.

Kako tužitelj do zaključenja glavne rasprave nije dostavio ugovor na čijoj ništetnosti temelji tužbeni zahtjev, niti je uopće kao dokaz predložio da sud izvrši uvid u predmetni ugovor, sud je primjenom odredbe čl. 219. st. 1. ZPP-a u vezi sa čl. 221. a ZPP-a, njegove tvrdnje vezane uz ništetnost takvog ugovora ocijenio neosnovanim. S obzirom na to da je pitanje valjanosti ugovora na kojeg se tužitelj pozivao prethodno pitanje za ocjenu osnovanosti osporavanja tražbine koja se temelji na tom ugovoru (kako to tvrdi tužitelj), u nedostatku odgovarajućih dokaza, neosnovanim je ocijenjeno i osporavanje te tražbine od

strane tužitelja, kao i osporavanje prava na namirenje ovdje tuženih (založnih vjerovnika) iz nekretnine stečajnog dužnika te je tužbeni zahtjev odbijen.

Na kraju, ističe se i da sud u ovom postupku nije proveo dokaze saslušanjem svjedoka Antona Milata i Branislava Brožičevića kako je to predlagao tužitelj. Naime, tužitelj nije konkretno niti naveo na koje je okolnosti potrebno saslušati navedene svjedoke, što je bio dužan učiniti sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a. Podredno, čak i da je svjedoke predložio saslušati na okolnosti činjenice sklapanja Ugovora o zajmu u stranoj valuti (na kojoj činjenici je utemeljio tužbeni zahtjev), napominje se da se takva tvrdnja dokazuje ispravom o ugovoru koju tužitelj nije dostavio.

Slijedom navedenog, primjenom odredbe čl. 219. st. 1. i čl. 221. a ZPP-a presuđeno je kao u točki I. izreke.

O troškovima postupka sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, a vodeći računa o vrijednosti predmeta spora u visini od 188.267,94 kn koja vrijednost odgovara tražbini koja je predmet osporavanja (protuvrijednosti iznosa od 25.564,80 Eura), a kako je to utvrđeno rješenjem donesenim na ročištu od 12. rujna 2018., sukladno odredbi čl. 40. st. 3. ZPP-a.

Tuženik 1. ima pravo na naknadu troškova postupka u iznosu od po 2.500,00 kn za sastav odgovora na tužbu (Tbr. 7. t. 1. u vezi s Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore – „Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 18/14, 107/15; dalje: Tarifa) te za pristup ročištima od 12. rujna 2018. i 8. studenoga 2018. (Tbr. 9. t. 1. Tarife) te pripadajući PDV u iznosu od 1.850,00 kn (Tbr. 42. Tarife), odnosno ukupno 9.375,00 kn.

Tuženik 1. nema pravo na naknadu troškova na ime sudske pristojbe na odgovor na tužbu jer mu taj trošak nije ni nastao, a s obzirom na to da je uspio u ovom sporu (čl. 4. t. 2. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 26/03, 125/11, 122/12, 157/13, 110/15; dalje: ZSP).

Zato je odlučeno kao u točki III. izreke presude.

U Rijeci 14. prosinca 2018.

Sutkinja:
Ema Brđovčak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpiravka presude odnosno od dana objave presude ako uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Rijeci u 2 primjerka i po 1 za svaku protivnu stranku, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

564
1
REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRADANSKI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB - Ul. grada Vukovara 84
Poštanski pretinac 303

Poslovni broj: 43 P-1440/18 - 27 98

Zapisnik
od 03. svibnja 2018. godine

održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu

prisutni od suda:
Nives Šimunović
Sudac

Ivana Restović
Zapisničar

Tužitelj: Holding Vinodol d.o.o. u stečaju

Tuženik: Sanija Kulić

Radi: isplate

Sudac započinje glavnu raspravu u 12,45 sati, i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Otvrdjuje se da su pristupili:

Za tužitelja: nitko, dostava poziva uredna

Za tuženika: nitko, dostava poziva uredna

Sud donosi

rješenje

Tužba se smatra povučenom, temeljem čl. 295 st. 2 ZPP-a.

Pisani otpravak rješenja dostavit će se strankama.

Dovršeno u 12,51 sati.

Sudac:

Zapisničar:

Stranke:

REPUBLIKA HRVATSKA

OPĆINSKI GRADANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

OPĆINSKI GRADANSKI SUD U ZAGREBU

P-1440/18-28

99

Poslovni broj: 43 P-1440/18-28

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sudu toga suda Nives Šimunović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Holding Vinodol d.o.o. u stečaju, Zagreb, Tratinska 27, OIB: 34179890743, zastupanog po stečajnoj upraviteljici Nadi Reljić iz Slavonskog Broda, Naselje Andrije Hebranga 7/9, svi zastupani po punomoćniku Ivanu Račkom iz Odvjetničkog društva Rački i kolege j.t.d. u Zagrebu, protiv tuženice Sanije Kulić (ranije Bajraktari) iz Zagreba, Jamrišakov breg 7, OIB: 56301355907, zastupane po punomoćniku Darku Mariću, odvjetniku u Zagrebu, radi isplate, na glavnoj i javnoj raspravi održanoj dana 03. svibnja 2018. godine u odsutnosti uredno pozvanih stranaka, istoga dana

riješio je

Tužba u ovoj pravnoj stvari se smatra povučenom.

Obrazloženje

Na ročište održano dana 03. svibnja 2018. godine nije pristupio tužitelj niti tuženica iako su im sudski pozivi uredno dostavljeni. Nisu opravdali svoje izostanke.

Kako su ispunjene pretpostavke propisane odredbom čl. 295 st. 2 Zakona o parničnom postupku, to je sud donio rješenje da se tužba u ovoj pravnoj stvari smatra povučenom, te je odlučeno kao u izreci rješenja.

U Zagrebu, dne 03. svibnja 2018. god.

Sudac:

Nives Šimunović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa istog. Žalba se podnosi pismeno u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- R:

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRADANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 43 P-1440/18-30

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sudu toga suda Nives Šimunović kao sudu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Holding Vinodol d.o.o. u stečaju, iz Zagreba, Tratinska 27, OIB: 34179890743, zastupanog po stečajnoj upraviteljici Nadi Reljić iz Slavenskog Broda, Naselje Andrije Hebranga 7/9, svi zastupani po punomoćniku Ivanu Račkom iz Odvjetničkog društva Rački i kolege j.t.d. u Zagrebu, protiv tuženice Sanije Kulić (ranije Bajraktari) iz Zagreba, Jambrišakov breg 7, OIB: 56301355907, zastupane po punomoćniku Darku Mariću, odvjetniku u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o zahtjevu tuženice za naknadu parničnog troška, dana 12. lipnja 2018. godine

riješio je

Nalaže se tužitelju Holding Vinodol d.o.o. u stečaju, iz Zagreba, Tratinska 27, OIB: 34179890743 naknaditi parnični trošak tuženici Saniji Kulić (ranije Bajraktari) iz Zagreba, Jambrišakov breg 7, OIB: 56301355907, u iznosu od 13.750,00 kn, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Dana 03. svibnja 2018. godine doneseno je rješenje kojim se tužba smatra povučenom. U zakonskom roku dana 16. svibnja 2018. godine tuženica je zatražila naknadu parničnog troška koji je specificirala u troškovniku, naznačivši svaku pojedinu radnju za koju potražuje naknadu troška, a radi se o odgovoru na tužbu i pristupu na četiri rasprave, te sastava jednog podneska. Za svaku od navedenih radnji potražuje 250 bodova odnosno 2.500,00 kn, što uvećano za PDV iznosi 18.750,00 kn.

Zahtjev tuženice je osnovan, a temelji se na odredbi čl. 158. st. 1. Zakona o parničnom postupku, po kojem je tužitelj koji povuče tužbu dužan protivnoj stranci nadoknaditi parnične troškove, osim ako je povlačenje tužbe uslijedilo odmah nakon udovoljavanja zahtjevu od tuženika.

Tuženica stoga ima pravo na naknadu parničnog troška, za radnje obavljene putem